

VOCEA TUTOVEI

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONALIST
APARE IN FIE-CARE DUMINICA

ABONAMENTE

Un an Lei 6
6 luni 3,50
3 luni 2
un străinăt. plus porto.
scris. nefrac. se refușă.

ANUNCIURI

Linia pag. IV 30 ban
" " III 10
Inserțiuni linia 80 "

Redacția și Administrația:
La Tipografia G. V. Munteanu

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Abonamentele se plătesc înainte
La Tipografia G. V. Munteanu

MOMENTE SOLEMNE

In sfârșit, conștiința națională a poporului român a reînviat. Scenele petrecute Mercuri sara cu prilejul manifestației naționaliste a elevilor bărlădeni, ne dau dovada vie că neamul românesc nu piere, că nu va pieri nici odată! Instinctul de conservare națională păstrat adânc în sufletul poporului român, a izbucnit, s'a manifestat de odată cu tărie prin strigătele de desnădejde ale tinerimei noastre studioase. A fost peste măsură de solemn, de măreț și de înduioșător momentul când toată tinerimea studioasă îngrijată dar fermă, gonită din toate părțile, din toate unghiurile orașului de bandele polițienești, prin răpi, prin strade lăturalnice, la ora 9 noaptea pe un ger năprasnic, se întrecea, să ajungă în dealul cimitirului, la poarta cimitirului chiar să se consfătuască.

Amintirea celor morți, poate că au fost mai buni Români, de cât cei de azi, a umplut sufletele tinerimei jignite și batjocorite de înduioșare dar și de mângâiere.

Toți unul lângă altul, ca niște bravi oșteni, tinrii acestia, cu lacrimile în ochi, jurau lângă mormintele strămoșilor în miezul nopții, la poarta cimitirului, să lupte de azi înainte fără preget, pentru apărarea neamului.

Din motivul obrăzniciei unui jidănaș, care a crezut că poate împinge îndrăzneala atât de departe în cât să ofenseze conștiința națională a tinerimei, s'a zgâriat rana care ne durea pe noi toți Români, s'a reaprins focul care ne mistue de atâta amar de vreme, acel al robiei noastre naționale!

Răsuna profetic, în atmosfera înghețată și n'întuneric glasul dușos dar puternic al bravilor studenți licieni

Mișcatul crengilor din arborii cimitirului care trosneau de ger, răsunau jalnic la strigătele scoase în noaptea pustie din piepturile vândosase ale tinerilor licieni. Dar jurământul studențimei, pronunțat de odată de sute de piepturi, mi-au umplut sufletul de speranță, și ochii de lacrimi!

Dar deodată, semnalul se dă, po-

liția se arată departe, setoasă să facă și ea o ispravă cel puțin, dar studențimea prevăzătoare o pornește în goană spre vale, spre oraș, cântând: *Deșteaptă-te Române!*

Ca un potop, au năvălit în oraș, și... manifestația a început!

Strigătele de ura și de *Deșteaptă-te Române*, au deșteptat și pe mulți bătrâni, cari cu tot sufletul au luat parte la manifestația licienilor.

S'au spart câte-va geamuri, dar aceasta nu ne importă! Câte victime dintre noi n'au rămas de pe urma jidovimei!

Câți copii orfani! câte văduve de pe urma lăcomiei jidovești!

Fidovii plătesc azi cu'n geam, atâtea vieți dintr' alor noștri!!

Atâți comercianți români căzuți din cauza jidovimei!

Atâți meseriași rămași salahari și simbriași jidovime, și vai ce trist și dezgustător spectacol să vezi pe unii agenți polițienești în sara de Mercuri, târând de gît, în ghionturi pe copiii Românilor în băștile poliției!

De sigur bietii elevi n'au voe să spună că's Români!

Țara aceasta este hotărât, jidovească! Dar nu! de și constatările sunt triste de și conducătorii noștri trăesc din sfărâmurile jidovimei, nu trebuie să desnădăjduim.

Generația care se ridică este generația salvatoare!

Ea este generația ce'n curând ne va duce la izbînda dorită, la viața românească pe pământul românesc.

Cu mine să să unească toți să strigăm tinerimei înainte! pentru drepturile neamului românesc!

Inainte! pentru emanciparea neamului de sub jugul jidovesel, iar licienilor bărlădeni să le mai strigăm din toată inima: să trăiască pentru fericirea și salvarea neamului.

V.

Fabrica de Români Scandalul cu împământenirile jidovilor

Credeam că starea de lucruri nedemnă și nevrednică, petrecută în sesiunea trecută a Parlamentului român, când toate ziarele na-

ționaliste au făcut cor în a da alarmă contra numeroaselor împământeniri votate de reprezentanții națiunii și când toți cari gândesc și simt adevărat românește, i-au dezaprobat cu strășnicie—asa cum merită acei cari lucrează contra intereselor țării, credeam zic că acei cari sunt chemați să ne apere țara și neamul,—vor deschide ochii și vor vedea primejdia îngrozitoare ce ne amenință din partea puhoiului de străini și nu vor persevera în același înjositor și meschin sistem de a merge cu lipsa de patriotism, cu lipsa de vrednicie și cu nepăsarea revoltătoare până acolo în cât pentru un folos personal să-și vîndă conștiința și să-și vîndă țara.

Speranțele noastre au fost zădarnice. De câteva zile la camera este un adevărat iuruș și revoltător și desgustător; un asalt înjositor pentru o Cameră a țării. Nu se mai iau în seamă nici legi, nici regulamente, totul se calcă în picioare când e vorba de satisfacerea intereselor personale. Intr'o singură ședință Camera a votat 12 împământeniri de jidovi și o singură recunoaștere, indigenate luate după dorința celor interesați cari au stăruit să se intervertească ordinea de zi a examinării cererilor de naturalizațiune și să fie votată fără discuțiune împământenirea susținătorilor lor. Și când ni se mai afirmă că împământenirile au fost declarate admise, fără să întrunească majoritatea regulamentară de voturi, sau se mai confirmă că mulți protectori de ai jidanilor pun cu pumnul bilete în urnă,—vom putea spune atunci cu toată dreptatea că ceia ce se petrece în Parlamentul nostru e trist și umilitor pentru acei cari fac legile, cari edică normele de conduită ale oamenilor în societate, pentru acei cari edică pedepse pentru înfrângerea faptelor necorecte și necinstite.

Și pe când jidanii sunt admiși cu duimul și cu iuțeala fulgerului, frații noștri din Ardeal, din Macedonia, așteaptă cu zecimile de ani să le vie rîndul, doar s'ar îndura „apărătorii intereselor neamului“ să-i recunoască ca români...

Dureros și rușinos lucru! Prin

înșălăciune și prin concepție au căpătat mandatul de la poporul român și prin trădare demni numai de Iuda, vînd acum neamului jidovesc, moșia lăsată cu limba de moarte spre veșnică păstrare, de către strămoșii noștri!

Și nimeni nu se rădică să-și dea drumul glasului, în Parlamentul țării, protestând cu energie contra acestor acte nelegale contrarii intereselor noastre de stat. Dar aceste fapte au și consecinți periculoase pentru formarea caracterelor; căci acestea îndrituesc pe ori-ce cetățean de a crede că în țara noastră nu se ține seamă, absolut de nici o lege, că ele se fac, se refac și se calcă după bunul plac al unora sau altora, impunerii ai zilei.

Zilele acestea a fost un spectacol trist din cale afară, o trădare de patrie și naționalitate în sanctuarul legilor, un asemenea asalt nu s'a mai pomenit. Ast-fel de scene zugrăvesc o întreagă situație și ne arată în toată goliiciunea în ce grad de decădere cinică a ajuns viața noastră politică, cât de nesocote și batjocorite sunt interesele și aspirațiunile neamului românesc!

V. G.

NOTE ȘI IMPRESII

Să ne unim, Români!

In cartea de aur a neamului românesc stau scrise momente din cele mai frumoase, mai înălțătoare și mai vrednice de slavă și de pildă de urmat, când strămoșii noștri—însuflețiți de cea mai caldă și mai curată iubire de moșie și de neam, se uneau într'un gând și ntr'o simțire, pentru ca toți împreună prin nepregetata muncă și luptă să salveze țara de primejdia ce o amenința cu atâta înverșunare din partea numeroșilor dușmani, cari râvneau să ne-o contopească.

Curajul, străduința necurmată, bărbăția, credința și speranța... toate însușiri ce le găsiți pe deplin în sufletul românului în acele vremuri—numai ele au dat putința bătrânilor noștri ca să lase în urmă moștenire fiilor lor, moștenire cu limbi de moarte a țării românești ale cărei interese și aspirațiuni însă cei mai mulți le nesocotesc, lăsând'o pradă vrăjmașilor, cari au găsit în ea pământul făgăduinței.

Ei bine! cum s'a păstrat această moșie strămoșească, cum numai o mînă de oameni erau în stare să fie piept valurilor

năprastice ale dușmanilor și să-i pună pe fugă cu mari înfrângeri și să le taie poșta de a o mai încălca?

Toate faptele mari din trecutul măreț al neamului acestuia s'au săvârșit numai prin unirea într'un gând și un suflet, căci toți erau pătrunși de nevoia aceasta mare a unirii prin care numai putem apăra și lăsa neștirbită moșia ce le era atât de scumpă...

Românul, în înțelepciunea lui și din încercările și nevoile prin care a trecut, a zis cu dreptate: „Unirea face puterea!”

Și când a venit momentul solemn—când frații deși de același sânge și de același neam, de aceeași lege și credință, cu aceeași limbă, cu aceleași datine și obiceiuri, cu aceleași aspirații—trăiau răzleți dușmăniți când a venit momentul sfânt și s'au lăsat, în care frunțașii ambelor țări—văzând nevoia mare a îndeplinirii acestui act vital pentru neamul nostru au răspândit ideea și au arătat cât de însemnate sunt foloasele unirii, atunci Moldovenii și Muntenii cu dragoste s'au strâns și s'au îmbrățișat strigând: „Să ne unim Români!”

Astăzi țara trece prin grele încercări—când primejdia e amenințătoare din partea numeroșilor străini cari sau încuibat în ea și jăfuesc poporul în modul cel mai neomenos și mai barbar. E un al doilea popor în țara aceasta în afară de poporul românesc, e poporul lui Israel care pe zi ce trece se înmulțește tot mai mult, care pe timp ce trece își înalță instituții și așezăminte pentru cultura și religia lor și acum și pentru poziția ce li se... cuvine lor, cari au acaparat toată industria și tot comerțul țării noastre, cari au societăți pentru a pune acum mâna și pe pământul acestei țări prin arandarea moșiilor și în curând luându-le în proprietatea lor căci o! Doamne, din nenorocire au cumparat mulți reprezentanți ai națiunii, apărători ai intereselor neamului românesc,—cari își fac toată datoria în apărarea și susținerea drepturilor și intereselor neamului... jidănesc!

Iată, primejdia e mare, și numai cei cari nu cunosc situația țării sau nu voesc să o cunoască numai aceia pot să nescotească interesele neamului, și să-l lase să se prăbușească în îngrozitoarea prăpastie din care va fi poate puțință să se mai ridice.

Să ne unim Români toți câți simțim românește și toți câți vedem pericolul ca să putem prin muncă credință să ridicăm țara noastră și neamul nostru și să-l apărăm de urgia jidovească și a tuturor străinilor care vin la noi să ne aducă la sapă de lemn.

Apararea țării, intereselor și aspirațiilor ei, aceasta să ne fie deviza veșnic înainte noastră, ca să putem zice cu drept cuvânt că «România e a Românilor».

Și numai prin muncă nepregetată, cu o voință fermă și nădejde nestrămutată, și mai ales prin o unire desăvârșită a tuturor bunilor și adevăraților Români... se va putea realiza acest măreț și frumos ideal!

G.H. GEORGESCU

București 1907 Ianuarie.

Manifestația de Miercuri a elevilor liceului Codreanu din localitate

Causa provocării manifestației.—
Hotărârea elevilor liceului.—
Manifestația.

De la un timp în coace elevii liceului „Codreanu” aveau numeroase, puternice și îndreptățite motive de nemulțumire în contra jidovilor din localitate, și mai cu seamă în contra obră-

niei foarte îndrăznețe a jidovilor Nathansohn și Glasberg, cel dintâi condamnat chiar de Judecătoria de ocol pentru insultarea unui elev, cel de al doilea dat în judecata consiliului de război pentru insultarea și ridicarea baionetei în potruva mai multor elevi de liceu.

Între alte numeroase conficte între acești doi jidovi pe deoparte și elevii liceului pe de alta, putem povesti pe următorul:

Elevii Geles, Gheorghide și Deciu trecând în timpul vacanței de Crăciun pe stradă, sunt luați în răs de jidovul Nathansohn.

La aceasta răspunde elevul Deciu, dând o palmă lui Nathansohn, care reclamă poliției.

Nu știm bine cum s'au petrecut lucrurile, dar știm că la direcția liceului a ajuns un raport polițienesc în care se spunea că numiții elevi au bătut grav pe jidovul Nathansohn și pe baza acestui raport mincinos al poliției, Consiliul școlar prea ușor credul și indus în eroare pedepsește pe cei trei elevi cu câte 3—4 luni eliminare.

La vestirea acestei neașteptate și nedrepte pedepse, care venea să se adauge la toate cauzele de excitație de mai înainte din partea jidovilor, toți elevii cursului superior al liceului s'au solidarizat și ne putând suferi, mai mult timp intrigile și nerușinarea obrăzniciei jidovești, s'au hotărât să manifeste în chip ostil, în special în fața locuintelor jidovilor Glasberg și Nathansohn.

În același timp elevii școlii de meserii s'au solidarizat de asemenea cu elevii de liceu și cu toții hotărâseră să se adune în maidanul lui Caracăș spre a porni de acolo în oraș pe la orele 9 seara.

Dar pe la orele 8 jumătate elevii au aflat că mai mulți colegi de ai lor fuseseră arestați, bătuți chiar și că poliția venia să-i aresteze pe toți.

La această știre cu toții s'au retras în afară de oraș, pe câmpia de lângă cimitir, de unde coborându-se în oraș au manifestat în chip ostil pe străzile cele mal înstrăinate și cântând cu toții: „Deșteaptă-te Române”.

Trebuie să adăugăm că pe lângă elevi se uniseră și numeroși civili, pe cari fi îndemna ura împotriva nemernicului neam jidoves.

În timpul manifestației s'au spart numeroase geamuri la prăvăliile jidovești din străzile: Strâmbă, Paloda și Ștefan cel Mare.

Trecem cu vederea fără a le mai pomeni faptele cu adevărat sălbătice ale agenților superiori ai poliției cari s'au purtat cât se poate de crud cu unele din victime.

Pe la orele 10 jum. în urma fâgăduelii formale a d-lui procuror că nimeni nu va mai fi arestat, manifestanții s'au împrăștiat în liniște.

D-l Tataru, procuror general, a sosit în anchetarea faptelor.

Curajul, solidaritatea și unirea elevilor, găsește aprobarea tuturor și ne fac să nădăjduim într'o generație mai curată și mai iubitoare de neam.

Reporter.

CHESTIUNEA ȚĂRĂNEASCĂ

Tocelele Agricole

Obârșia mizeriei țărănești cred că trebuie căutată nu atât în lipsa de pământ, cât în sălbatecele speculații și exploatarea așa numitele *tocele agricole*.

Citind raporturile șefilor de trupe care au reprimat, răscoala țărănească din 1888, și se strânge inima de durere.

Din ele se vede clar că ceea ce i-a împins pe acești nenorociți înaintea ba-

ionetelor și a salvelor de pușcă, a fost în mare parte tocelele agricole,—cauza primordială a mizeriei în care zace țărănimea noastră.

Iată ce ne spune unul dintre frunțașii noștri oameni politici, în privința acestei răscoale:

„Nu erau acolo, oameni semeți, oameni certați cu justiția corecțională, și care când fi întrebai de ce s'au răscolit, nu făceau decât să bage mâna lor uscată, tremurândă, în sân, să scoată un contract de învoeli agricole, pergamentul de nobleță al acestor nenorociți, contracte care dacă s'ar citi aici, n'ar mai rămânea nici o îndoială în spiritul D-v, că mizeria tocelilor agricole, a fost cauza primă a răscoalei”.

Ridicarea colosală a arenzilor a făcut ca tocelele agricole să devie din ce în ce mai împovărătoare, și astfel că situația din 1888 în loc să se îmbunătățească mai tare s'a agravat.

Cu toate că avem o lege a tocelilor agricole, ea însă nu e ținută în seamă de loc de primari, la autentificarea lor.

Arendașii fixează cauzele cele mai îngreunătoare și prețurile cele mai ridicate. Așa ca să dau un exemplu din multe altele și dintre cele mai grozave, Oscar Guttman arendașul moșiilor Șcheia, Boghioea și Botești ca și la proprietarul moșiei Năgurești, ziua de muncă în timpul verei, când pe alocurea se plătește cu 2—3 lei, pe aceste moșii o găsim plătită cu 0.80 b. l., pășunatul a 2 boi 40 lei, a unei vaci 28, iar falcea de loc arabil plătită cu 80 lei, plus muncile... nici nu se puteau altfel!

Dacă se dă vre-o atenție dispozițiilor din legea tocelilor agricole, sunt numai articolele ce prevăd. *executarea muncii*.

Goana ce se deslănțuiește pentru aducerea muncitorilor pe ogoarele boeresti îți face de multe ori impresia că te afli cu doi, trei secolii în urmă. Am văzut oameni legați cu frânghia de oblâncul șelei, iar în timp ce biciul vătafului, cădea furios pe spinarea bietului țaran, calul pornind în goană, țara în urmă pe nenorocitul de sătean. Pentru moment îți închipui că te afli pe timpul năvălirii tatarilor, însă când întorceai capul și întâlneai figura veselă și radioasă a domnului primar, nu mai încăpea nici o îndoială că ai în față aplicarea fidelă a legii de tocele agricole!

Cauza principală ce silește pe țărani să primească toate condițiile ce li se impun, e lipsa de izlazuri. Acest neajuns e semnalat în mai toate monografiile, ca o cauză primordială, așa citim în:

„Monografia Com. Avrămești” (Jud. Tutova); „întinderea imasurilor fiind însă mică față de numărul total al vitelor mari și mici, se duc locuitorii la imasurile proprietarilor de prin comunele vecine (Tulești și Lălești) pentru plata în bani sau în muncă sau pentru amânarea de odată”.

Dar mai cu seamă când din nenorocire dă vre-o secetă atunci arendașii și chiar unii din proprietari exploatează această nevoie a țărănilor în chipul cel mai neomenos.

Și se știe dragostea țărănilor pentru vitele lor! Se dau legați de mâni și de picioare numai să le poată da ceva cu care să-și hrănească vitele. În seceta cea bătuită țara noastră acum trei ani, proprietarul sau arendașul și-a arătat misiunea de suflet, exploatând pe nenorociți de săteni în mod sălbatec.

La sumele colosale de ridicate pe cari le impunea țărănilor pentru erbăritul vitelor se mai adăogea și muncile nesfârșite ce făceau pentru achitarea datoriei care se tot mărea cu dobânzi colosale! S'au văzut cazuri când pentru doi boi, doi cai, și o vacă țaranul avea de făcut proprietarului nici mai mult nici mai puțin

1) A se vedea „Neamul românesc” No. 50 An. I.
2) Acest caz l'am văzut în vara anului 1904 în com. R. din jud. Tecuciu.

decât 30 zeci pogoane de arătură. Socoțind deci pogonul a 5 lei, omul acela plătea, pentru 5 vite, 150 lei deci câte 30 lei de vită!!

Și câte alte învoeli nu se fac, mult mai grozave, pe spinarea adânc răbdătorului țaran!

Dacă la această nevoie a țărănilor, mai adăogăm și *lăcomia cea mare a arendașilor* putem foarte bine să ne închipuim cât de oneroase sunt învoelile agricole.

Din citarea câtorva pasagii din diferite monografii ne vom putea convinge mai bine de adevărul acestor fapte:

„Monografia Com. Bragadiru Bulgaru”: Pentru fiecare hectar luat îndijmă, țaranul face muncă în valoare de 26 l. 63. Afară de muncă sătenii învoii în dijma mai dau și 8 Kgr. fasole la hectar. câte 303. Kgr. face 2 l. 40. Dijma e una și una, adică pe din două, admițând un an mediu care ar da 3 chile și jumătate de porumb la hectar, admițând și un preț mijlociu de 40 l. chila, jumătate cuvenită proprietarului ar fi de 70 lei. Cu alte cuvinte arenda unui hectar dat cu învoială de dijma și munca sătenilor revine la 99 lei. Însă din aceasta trebuie să scădem ceea ce costă pe proprietar, facerea ogorului la jumătate din pământul dat în dijma; arătura întâi cu 4 boi costă 16 l. de hectar; jumătate costă 8 lei deci proprietarul obține de la hectarul dat în dijma sătenilor un venit net de 94 lei.

Prețurile acestea sunt exorbitante pentru bietii țărani care se văd nevoiți să muncească ani de zile ca să-și poată plăti datoria către arendașii sau proprietarii acestia fără suflet, cari nu au altă țintă decât îmbogățirea cât mai curând și prin ori-ce fel de mijloace, fie cât de rușinoase și de condamnabile.

Afară de aceasta peste tot locul țării nu intră la secere sau la alte lucrări agricole până nu și-au terminat toată munca la arendaș, astfel că pe când ajunge bietul țaran la lanul său îl găsește pe jumătate scuturat. Dar în alte părți abuzul din partea nelegiuitorilor de arendași este peste măsură de revoltător.

Așa se impune țărănilor să nu-și ridice clăile de pe loc până ce nu vor face ogoarele pentru arendaș astfel că sătenii ară împrejurul clăilor și după ce sfârșește arătura vine arendașul, mai ia câte un snop din clăe pentru jitar și de abea acum permite în fine țărănilor ca să-și ridice recolta de pe câmp, după ce a împrăștiat-o vânturile și au udat-o ploile și după ce a risipit-o vitele.

Condițiile învoelii în dijma pe *moșia Vârteju*, unde își au învoelile cei mai mulți săteni din Cornetu Glogoreanu, sunt mai grele. Săteanul dă din recoltă dijma una și una și 40 l. de hectar, bani, și pământul nu i se dă ca la Bragadiru, jumătate ogorât de proprietar. Afară de aceasta mai dă și câte trei pui de găină și câte 6 Kgr. de fasole de hectar.

„Monografia Comunei Gănceana” [jud. Dolj].
„Arendașul dă 4 hect. (8 pogoane) pentru porumb, din cari arendașul ia jumătate, țaranul jumătate. În plus țaranul e dator să facă un hectar porumb cu desăvârșire ogor, arat, sămănat, grăpat, sapat, ralițat, cules, curățat și băgat în pătule; un hectar de grâu secerat, legat, clăit pus în șire, dus la mașina de treerat; trei zile de lucru cu boii; șase zile cu brațete; un transport de 10 hectolitri la chilă; doi lei sau două găini grase; 50 snopi coceni; tăiatul materialului pentru acoperirea pătulelor; aducerea la pătule a acestui material și acoperitul lor și în fine dreptul la pândărit 1/30 din producțiunea totală.

† Dacă facem totalul muncii găsim:
Munca a 4 pogoane 1/2 din învoială . . . 94
2 pogoane de porumb cu desăvârșire muncite, carate 47
2 pogoane de grâu, secerate clăite, aduse la mașină 17
3 zile cu boii, a 3 lei ziua 9
6 „ „ mâinele la mașina de treerat . . . 12
1 transport de 20 h. l. la schelă 20 km. . 10
2 găini grase 2
1 zi de lucru cu boii, la acoperirea pătulelor și cărarea mater. pentru aceasta . 32
6 zile perdute cu carul la mașină până să i vină rândul la descărcarea dijmei. 18
Total lei : 212
Astfel, țaranul, pentru 4 pogoane ce i se dă ca să muncească, face o muncă

arendaşului de 212 lei, ceia ce vine la pogon 53 lei. Această arendă este colosală, mai ales pentru un pământ secăt prin o cultură excesivă, la un pământ pe care țăranul îl cultivă în mod aproape primitiv.

D. Mottaș Brânzeiu

(Va urma)

L I T E R A R E

REINTORS...

Și m'am întors din nou acasă,
De unde-am fost la învățătură,
Cu inima îndurerată
Căci doar știam, că n' bătătură
N'o să mai văd pe beata mamă
Ștergând, cu mâna de pe gene,
Bucuria, pe când din brați
Micuța să mă strige „nene...”

Si-așa a fost!... spre n'timpinare
La poartă, nici măcar țiganul
Din ogradă, nu mi-a mai eșit
Ca un copil, răsând, sărmanul
Mă vedea prea-bine acum, că sunt
Bătut de gânduri și de rele,
Căci un isvor porni din ochi-i,
Ca două boabe de mărgelă...

In vatra casei 'mi par schimbate
Casa... straja celor șase tei,
Din juru-i toate port durerea
Ce-o poartă acei de dragul ei,
Chiar soarele, de-apus, pe culme
Uită, când privește n' vale
Că n' urma lui dânsul lăsata
Veselie, iar la noi jale!...

Pe colțul prispei dinspre poartă
Bătrânul preot, mai aproape,
Sosirea noastră o așteaptă,
Ca n' n' un sărut duios s'o 'ngroape
In fundul inimii, și n' vremea
Ce-o clipă n'loc stătu să-și ee
Inscris de-a noastră revedere,
Ca ș'altora la rând s'o dee!...

Sancontin.

21 Ianuarie 1907

Documentele Bisericii Vovidenia din Bârlad

1798 Ianuarie 1. Ivan Chitarul și Tănăsă Grecul iau cu bezmăn locurile din pascărie, obligându-se a plăti câte 18 lei pe an.

Adică noi, cari mai gios ne vom iscăli, făcut-am adivărat și încredințat Zapisul nostru la mâna sfințai sale părintelui Manoli ci să află slujitor la biserica Pre

Sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, ce să prăznuiești Praznicul Intrării în Biserică; precum să se știe că am luat un loc cu bezmăn din locurile bisăriciei, pe cari loc(uri) se află bene ua lui Tănăsă Grecul ia lui Ivan Chitarul și pe acel loc să avem noi a plăti bezmănul câte opt spre zăci lei pe tota nul; și banii să avem a-i da intru aceștia chip, anume: la începutul anului 9 lei și la giuământate de an iar 9 lei.

Și noi tot așa să avem a urma, după cum arată mai sus zapisul, ne având a supăra mai mult acela loc; și hotărâre locului arată după cum arată hotărârea. Și pentru mai adivarată credință am pus degetul, ne știind carte 1798 ghenar 1.

Eu Ivan plat(nic). Eu Tănăsă Grecul plat(nic) Ego..... dascalas martir. Erei Grigore proin protopo)p am fostu față Erei Gavrilă Brăescu am fostu față. (Nedisci)fr.) martur.

NOTĂ. Locurile de care e vorba, în acest zapis, sunt acele de peste pod, din pascărie pe care chirișii își aveau deja făcută o bină de unde se vede că dânsii mai ținuse cu chirie acele locuri și mai înainte.

Preot. I. Antonovici

Intâmplările Săptămânei

De la românii de pretutindeni

* Jidovul Isac Eschemosi, arendașul moșiei Ghizdăvești, a fost condamnat la un an închisoare, de către tribunalul din Caracal, pentru faptul că a necinstit pe o fată în timpul când aceas-ta muncea la treerat.

Rapport de la Călinești.—Botoșani.—acuzat și achitat de două ori, care a necinstit 14 fete nu a luat nici o zi de închisoare.

Iată frați români în ce stare de jălire se află țara Moldovei!

* Jidovii din Focșani se plâng că au văzut sburând câte-va gloanțe de revolver prin ulucii din havră.

Dar să mai fi sburat prin câteva tiv-de jidovești!...

* Săteanul Escaru Gheorghe muncind spre îmbogățirea jidovului Silberstern proprietarul codrului Taslăului, căzând niște buturugi peste el, e pe moarte.

* S'a ținut în ziua de 15 c. congresul veteranilor la București. Delegațiunile din țară au pus comitetul central în cunoștință grozava mizerie ce îndură veteranii din țară cât și acei cu pământuri în Dobrovia fapt ce hotă-

răște pe mulți a părăsi această nenorocită țară, ducându-se în Bulgaria. Veteranii din Ialomița s'au plâns de neajunsurile mari, ce le fac oamenii lui Fischer ce și-au dus coada și pe acolo.

Din județul Tutova a participat d. Ștefan Cucoș și Iancu Arteni, veterani.

* Se vorbește că în curând un mare congres al naționaliștilor, va avea loc la Focșani.

Să dea D-zeu ca planurile să se realizeze.

* Săteanul Vasile Chimu, ca să scape de foc grajdul și 37 cai ai lui Fischer din com. Bădeni, și a ars mâinile și fața. Săteanul e pe moarte.

* Am primit la redacție No. 1 și 2 din prețioasa foaie folositoare „Țara Olteului”, din comitatul Făgărașului.

* În Bulgaria, mare revoltă între partidele opoziționiste, profesori, studenți, și funcționarii căilor ferate, contra Prințului Ferdinand. Acesta voește a umplea țara de bancheri și speculanți nemți; poporul se opune. Din suferințele noastre, alte popoare iau aminte.

* Mochi Fischer, a dat din sudoarea țăranilor de pe moșiile sale, bucățica de pâine a copiilor sătenilor, suma de 10 mii de lei pentru „Vatra luminoasă”.

Și drepturi tot nu vei căpăta jupâne.

* P. S. S. Episcopul Pimen al Dunării de jos, rădicând glasul în cameră contra sectelor religioase ce au început a se întinde în țară și mai ales în Dobrovia, cari în unire cu ungurii, sașii și alți străini practică comunismul, periclitând interesele religiei noastre de stat.

D-l Ministru al cultelor a răspuns că nu-i nici un pericol de oare ce plătesc dări șiși fac datoririile față de lege. Puteți să mai adăogați la aceasta că nici biserica nu e periclitată dacă nu se due creștinii la ea.

* Trebuie să se știe că Fischer se judecă cu deputatul Ananiescu, pentru hoțiile făcute de Fischer și neimpărțășite acestuia.

* În ziua de 28 și 29 va avea loc un congres al institutorilor la Ploești.

* Din inițiativa harnicului și neobositului student I. G. Ciorăscu din Bogdana, s'a propus ideea înființării unei „Cooperative de consum” în acea comună, unde au început a se așeza din ce în ce mai mulți jidovi cari spoliază pe săteni.

În acest scop în ziua de 14 ale c. sa ținut o întrunire în loc. școlii unde a asistat un considerabil număr de săteni în frunte cu luptătorii satului: Părintele Gh. Ciorăscu, G. Negruț primar, P. Ciainu învățător pens., Bujoreanu învățător,

D. S. Ciucă secretar, Nistor M. Ciorăscu și alții.

Urăm izbândă bunilor români cu gânduri atât de frumoase, spre înflorirea cauzei și neamului românesc și scăparea lui din ghiarele străinismului copleșitor.

Locale

* Cu ocazia manifestăției de Miercuri, în învălămășeala și marele entuziasm al tinerimei s'au strigat câteva geamuri la români. Toate au fost completate și plătite de elevi prin subscripțiuni.

* Un om al-legei cunoșcător de toate, dintre acei ce stau cu spatele la altar în biserică, astfel se exprima oame-nilor ce erau supuși interogatorului la parchet: „Ăștia-s pungași ai dela devastări!”

Și când știi că aceștia trebuie să fie cei mai buni români, ne vine numai să exclamăm: Vai ție popor român de pe culmea perzării!...

* La manifestația elevilor s'a semnalat multe acte brutale din partea poliției. Un sergent major de gardiști ce îi vom da numele de nuși va mărturisii bestiala faptă, lovea cu o furie de nedescris el și cu 5-6 sergenți, în un biet particular ce scotea gemete sfâșietoare.

Atâta știe poliția în asemenea ocazii, atâta face.

* Sub-comisarul Iftode, chema pe fiecare particular la poliție și îi lua numele.

După ce înjura trivial pe cei căzuți în labă-i, le spunea: „Voi faceți răscoală să răsturnați guvernul?”

Nu d-le! nu face nimeni răscoală ca să te schimbe din funcție.

* Cu această ocazie am putut vedea foarte bine cari sunt cei ce seryesc cauza argintului judaic. Intre dânsii e și un sub-comisar care trimetea dela piață pe un soldat, ce voia să scape de specula jidovească, să târguiască dela cazarmă.

În cazul acesta și d-lui ar trebuia să târguiască dela poliție!...

Greu e de pădure când toponul are coadă, și'i pacat!

* Aflăm din svon sigur că jidovul Glazberg a fost condamnat la 12 zile închisoare pentru o palmă dată elevului Emil Hristea din cl. IV; iar pentru scoaterea bajonetei dat în judecata consiliului de războiu.

Foița Ziarului „VOCEA TUTOVEI”

Câteva observări asupra editării romanului GENIU PUSTIU al lui Eminescu

Din edițiile postume ale lui Eminescu una din cele mai conștiincioase este cea a romanului de față. Dealtminteri numele d-lui I. Scurtu este o garanție pentru succesul și meritele acestei ediții critice.

Asupra acestui roman ca și asupra editării lui s'au ocupat până în prezent numai d. G. Bogdan—Duică (în *Conv. lit.*) și d. G. Panu (în *Săptămâna*), ambii aducând prețioase contribuții la cercetările critice și istorice asupra acestui roman.

Eu unul mă voi ocupa aci numai de *introducerea* romanului, scrisă de altminteri cu multă pătrundere critică, corectând și—pe cât e cu putință—precizând câteva date și relațiuni; și, relevând și alte înrudiri, pe lângă cele semnalate de d. I. Scurtu.

**

La pag. XII întâlnim citația „impresiuni nemijlocite din anul 1869.” Data aceasta trebuie înlocuită cu 1868.

La pag. XIX se afirmă că *Sermanul Dionis* e publicat la 1861, indicație de asemenea greșită. Nuvela a fost publicată o

parte în 1 Decembrie 1872, iar restul în 1 Ianuar 1873. Eroarea provine probabil de acolo că în *Poeziile complete* (ed. Șar. pag. 38) poezia *Cugetările lui Dionis*—care e un fragment din nuvela *S. Dionis*—e datată 1871. (1)

La pag. XXV se afirmă în mod concludiv că epoca concepțiunii, formării și închegării romanului, este epoca anilor 1868—1871; iar la pag. XIX se pune data scrierii acestui roman, în *a doua jum. a an. 1871*, când poetul se afla în Viena.

Mai întâi o mică observație. După ce se stabilește această dată cu oare care preciziuine,—la pag. 97 nota 2. unde se relevă existența în roman a unei strofe din *Venere și Madona*, se spune că prezența acestei strofe confirmă și ea datarea romanului prin 1871—1872. Aproximația aceasta exprimată ulterior, pe lângă că ignorează și pune la îndoială preciziuinea de mai sus, dar nici nu reesă de undeva. *Venere și Madona* a fost publ. în primăvara an. 1870, ba încă în ms. ea poartă data 1869 (v. dealtminteri nota 1 dela pag. XXV)—deci de unde reesă că justifică datarea romanului prin 1871—72 (adică cu doi ani mai târziu)?

(1) În curând, în un articol special, mă voi ocupa de editarea *Poeziilor* din ed. Șar. relevând multe erori ce conține acest volum.

Dar eu voi arăta că data precizată mai sus, nu e nici sigură, nici probabilă. Identitatea romanului de față cu planșitul roman social din scrisorile poetului adresate d-lui I. Negruzzi—ne face să strămutăm data scrierii *Geniului pustiu* cu un an sau aproape un an mai înainte,—adică în a doua jumătate a anului 1870—71.

Astfel în scrisoarea datată *Viena, 6 Februarie 1871*, Eminescu spune: „... Scrierea e completă ca roman”. Vrasznică în iarna anului începător 1871, romanul se găsea scris gata.

Dar mai avem încă două motive—deși nu atât de însemnate—de a crede că romanul a fost scris în epoca precizată de noi mai sus:

1) În iarna anilor 1871—72 (adică cu un an mai târziu și care an cade în epoca indicată de d. Scurtu) poetul fusese bolnav timp îndelungat (v. mărturisirele poetului din cele două scrisori—cu data de 10 Februarie 1872 și 8 April 1872—adresate părinților lui), fapt ce-l împiedecă la scrierea (sau terminarea) romanului.

2) Eminescu venind prin 1871 în contact mai intim cu *Funimea* (prin d. I. Negruzzi), trebuia să se fi eliberat de influența

puternică a lui Heliade—ce o remarcăm în romanul de față. (2)

Prin urmare putem primi cu toată probabilitatea data indicată mai sus de noi (*locul* scrierii romanului este și în cazul d-lui Scurtu și în al meu—*Viena*).

Cu aceasta, firește că admitem ca poetul să fi cunoscut opera lui Roessler din anele Academiei din Viena. Mai admitem apoi că varianta poeziei *Inger de pază* reproducă la pag. 76—77, e *anteroară* poeziei din *Conv. lit.* care s'a publicat în 1871. Și aci trebuie să relevăm încă o contradicție.

La pag. 77, nota 1, d. Scurtu crede (și cu drept cuvânt) că textul din roman e anterior poeziei din *Conv. lit.* Dar poezia a fost publicată în 15 Iunie 1871 (deja această dată nu cade în a doua jum. a an. 1871), deci textul din roman a fost scris înainte de această dată și prin urmare nu în a doua jumătate a anului 1871.

Avem motive de a crede că Eminescu își va fi scris romanul în forma lui primitivă încă din a doua jumătate a anului 1869, când se afla încă la Viena, căci întâlnim o strofă din *Venere și Madona* (poezie serică încă în a doua jum. a an. 1871) și un pasagiu foarte înrudit ca for-

(2) Chiar în epoca indicată de d. Scurtu, în a doua jumătate a anului 1871 (și să notăm pe la începutul epocii), Eminescu pare a fi stat câteva timp în *Las* (vezi nota următoare), luând desigur parte la câteva din ședințele *Funimei*, și primind astfel influența directă a *Funimei*, care cum știm era reacționară influența Heliade. Deci eu atât mai mult romanul nu putea fi scris atunci.

ma și fond, cu poezia *De ce să mori tu?* (poezie înrudită cu cealaltă și scrisă tot pe atunci).

Acea strofă răzleață din *Venere și Madona* n'a fost extrasă din poezia aceasta —nici din textul publicat. În *Conv. lit.* nici chiar din textul primitiv, ci ea a servit ca izvor de inspirație poeziei întregi.

Căci Eminescu obișnuia să scoată poezii lirice din unele lucrări mai mari ale sale —fie dramatice, fie epice. În articolul critic din 1904 asupra fragmentului dramatic *Bogdan-Dragoș*, d. Scurtu observă cu multa justeță că Eminescu „scotea ca dintr'un izvor nesecat poezii lirice din unele concepte dramatice ale sale.” Această constatare poate prin urmare să cuprindă și un caracter mai general.

Admitem așa dar că strofa e anterioară poeziei și nu extrasă din aceasta, și că atunci când a refăcut și copiat romanul, strofa se găsea acum posterioară poeziei, care se afla scrisă deja în întregime. Poate toamă de aceia Eminescu a tăiat cu condeiul acea strofă — fiindcă provocase (și fusese întrebunțată în) o poezie aparte.

Totuși sânt alte considerațiuni, cari duc la altă concluzie, atât în privința epocii cât și a locului în care s'a scris acest roman, — și care considerațiuni au oare care aparență de certitudine.

Astfel d. G. Panu susține (*Săptămâna*,

VI, 1906, nr. 8) că fraza: „Voi afla mai lesne oameni ce pun la vot existența lui Dumnezeu, de cât sufletele 'namorate în limba și datinele străbunilor...” (*Geniul pustiu*, pag. 9-10) — e inspirată de un fapt relatat d. d-sa lui Eminescu în o conversație. Se știe acum că d. Panu a venit în sânul *Funimeii* în primăvara anului 1872 (prin Martie), timp în care Eminescu se afla încă în Viena. Din o scrisoare a poetului datată 8 April 1872, rezultă că pe atunci poetul se afla încă în Viena. Din altă scrisoare datată 18 Iunie 1872, adică peste 7 săptămâni, constatăm că Eminescu se afla în Berlin. Deci poetul se va fi aflat în Iași prin Mai 1872 (3) și astfel în acest timp va fi fost pus în curent de d. Panu asupra aceluia fapt esia ce dealtminteri credem și noi.

Dar ar urma după d. Panu cum că romanul să fi fost scris în chiar acest timp

(3) Din amintirile d-lui I. Slavici asupra scrierilor *dela Putna*, amintiri publicate în *Convorbiri lit.* — recesă că poetul se va fi abătut pe la Iași și mai înainte, după momentele petrecute la Putna (August 1871).

Profit de această împrejurare de a face și o rectificare la un articol al meu. În nr. 10 din 13 Martie 1906 al acestei foi (art. *O rectificare*) afirmasem greșit (indus fiind în eroare din cauza lipsei de precizuni a izvoarelor biografice) că poetul a stat în Iași din toamna anului 1871 până în toamna anului 1872. Aceste date să se îndrepte după cele stabilite în art. de față.

(Mai 1872—Iași) sau mai târziu (când poetul se afla la Berlin), ceea ce nu putem admite din o serie de motive puternice pe care le voi expune mai în urmă, după ce voi fi devedit mai întâi data și locul scrierii *Sermanului Dionis*, care deduce într-o argument principal în acea serie de motive contrare.

Indicându-se greșit data publicării *Sermanului Dionis*, se ajunge la concluzia de asemeni greșită, cum că a fost scris și publicat în timpul petrecerii poetului la Viena.

În realitate nuvela a fost publicată (v. data indicată la începutul articolului) când poetul se afla în Berlin și scrisă când se afla în Iași. Că Eminescu și-a scris nuvela în Iași (și firește că intervalul de timp indicat mai sus, adică prin Mai 1872), ne bazăm pe următoarele trei motive:

1. Deși acțiunea reală a nuvelei se petrece în București, totuși eroul *Dionis* se transportă în visurile sale în Iași, preferința ce s'ar explica în sensul ideii noastre de mai sus.

Cu această rectificare, articolul nu suferă nimic din argumentările și concluziile sale.

Afirmația d-lui N. Petrașcu (v. *M. Em.*, studiu critic, Buc. 1892, pag. 13) că poetul fusese director al Bibliotecii Centrale din Iași prin acel timp, nu pare a fi verosimilă. Totuși dacă pe atunci poetul va fi ocupat în adevăr această funcție, e mai probabil s'o fi ocupat în vara anului 1872, de cât în toamna anului 1871, cum pare a crede d. Scurtu în lucrarea sa nemțască asupra lui Eminescu (pag. 26).

2. D-l. G. Panu relatează (*Săptămâna* II, 1902 nr. 11) cum că fondul de idei ce cuprindă *S. Dionis*, era pe atunci la modă în *Funimea*. Astfel: filozofia lui Kant și Schopenhauer, raționalismul pur, bidizmul, migrația sufletelor cu doctrina metempsihozei, concepțiile vechi și nouă despre spațiu și timp, rului simțurilor în viața noastră sufletească. Toate acestea, zice d. Panu, dădea loc la lungi discuții în cercul *Funimeii*.

3. D-l. Panu relatează (loc. cit.) că Eminescu a citit el însuși *S. Dionis* în *Funimea*; fapt ce nu a putut avea loc de cât când poetul se afla în Iași.

Cu această constatare se respinge și presupunerea d-lui I. Al. Rădulescu—Pogoneanu cum că Eminescu se afla la Berlin când scrisese acea nuvelă (v. *Conv. lit.* 1906, num. jub., partea II, pag. 523), presupunere bazată desigur pe faptul că nuvela a fost publicată în timpul petrecerii poetului la Berlin.

(Va urma) **M. Răducanu.**

INDREPTĂRI

Printre alte erori strecurate în articolul critic din numărul precedent semnalăm pe cea cuprinsă în nota 2 și care trebuie îndreptată după cum urmează: „Descripția e cu totul romantică și e desprinsă din ramele unei fantazii bogate și nu din a intuițiunii.”

DIRECȚIUNEA Epitropiei spitalului „Bârlad și Elena Beldiman” INȘTIINȚARE

În zilele de 15, 16, 17 și 18 Februar după specificarea de mai jos, se vor ține licitațiuni publice, prin oferte scrise și sigilate, în camera de ședințe și înaintea epitropiei acestui spital, pentru furnizarea diferitelor articole trebuitoare pentru întreținerea spitalului în cursul anului financiar 1907—908.

Ofertele vor purta pe plic numai zicerea: „Ofertă pentru licitațiunea dela...”
„Categorie...”

„Epitropiei spitalului „Bârlad și Elena Beldiman”—la Bârlad.”

Ofertele scrise pe formularul imprimat al acestei epitropii, să primesc până în ziua licitațiunii ora 3 p. m.

Garantiile provizorii în numerar sau efecte recunoscute de stat, arătate în dreptul fiecărei categorii, se vor depune, separat de oferta direcțiunii epitropiei pe lângă o declarațiune scrisă pe formularul imprimat al acestei epitropii.

Formularele citate se găsesc în cancelaria epitropiei și se pun gratuit la dispozițiunea concurenților.

Adjudecarea licitațiunilor, se va face în aceeași zi în ședință, la ora 5 p. m.

Licitațiunile se vor ține conform art 72—83 din legea contabilității publice.

Condițiunile generale de furnizare se pot vedea în fiecare zi de lucru, în cancelaria acestei epitropii între orele 9—11 a. m. și 3—6 p. m.

In ziua de 15 Februar

Categ. 1, pâne de grâu albă și neagră garanție 300 lei	
2, diferite specii de carne de căsăpie, grăsimi și picioare de vacă.	300 lei
11, diferite articole pentru întreținerea locomobilei, a aparatelor de băi, apeducte, ventilație etc.	25 „

In ziua de 16 Februar

3, bătălii, etc.	300 „
4, lapte de vacă și derivatele sale	300 „

In ziua de 17 Februar

6, lemne de foc (1) 90 stânjeni.	300 „
7, antracit englezesc 10,000 kilograme.	100 „

In ziua de 18 Februar

9, registre și imprimare (2)	50 „
10, articole de pansament (3): 400 kilo. vată, 125 pachete tifon, și 4 kilo gutaperhă.	50 „

DIRECȚIUNEA No. 3468
1906, Decembre 30

- (1) Concurenții vor depune mostre minimum 1/2 stj. de hârtie.
(2) „ „ „ „ „ de vată, tifon și gutaperhă.
(3) „ „ „ „ „

DE VANZARE Următoarele Imobile:

- 1). Casele situate în str. Corbea compuse din trei odăi și livadă.
- 2). Locul din Piața sf. Ilie compus din o casuțe cu beciul ei un hambar și un grajd etc.
- 3). Locul din strada Principală a D-lui Sig. Maer mărginit cu locul d-lui Vasiliu și Podul de Peatră.
- 4). Casele din strada Orientului No. 321 disp. III. învecinate cu școala Israelită și baia Israelită
- 5). Locul de pe malul Bârladului în apropiere de moara lui Franțescu cu un hambar velnița.
- 6). Casele din podeni Viza-vis de casele D-nei Elena Paruș și a defunctului Adam Ionescu.

Pentru ori-ce informațiuni doritorii se pot adresa în scris d-lui Capitan I. Gramaticescu Calea Griviței școala specială de Artilerie și geniu și D-lui Ioan Peiu funcționar C. F. R. serviciu de Economat gara de nord București.

ARISTIDE PANTAZI

fost procuror

AVOCAT

Strada Principală lângă Banoa Agricolă
—BÂRLAD—

GH. N. GHEORGHIU

AVOCAT

STRADA SPERANȚA, BÂRLAD

GEORGE G. ALBU

LICENȚIAT ÎN DREPT

AVOCAT

Puești (casele Doamnei Macri)

Ioan Gh. Palade

Avocat

Str. Cuza, Bârlad

Untură de ficat de Morun

(Gradus Morrhu) proaspătă

a sosit la:

Farmacia „BISTRITĂNEANU”

„Pudra de flori”

Igienică, recoroitoare, analgezică, absolut inofensiv, preparată de farmacistul M. ȘOMLEA, Bârlad.

2 lei cutia

A se adresa direct.

Doctorul Gr. MĂLANCESCU

Specialist pentru maladii interne.

Diagnozele (cunoșterea maladelor) se stabilesc cu ajutorul examenului microscopic al sputelor (*scuipatului*) și analizei chimice a urinei

Consultațiuni de la 8—10 a. m. 3—5 p. m.

Tîrgu BERESTI Jud. Covurlui

La Tipografia Gh. V. Munteanu

se caută 2 băeți ca practicanți, având etatea de 13—15 ani și certificatul de absolvire a 4 clase primare.

Se preferă băeți de la țară.

IOAN P. PEIU

MAGASIN

CU

ÎNCALȚĂMINTE

La „Cisma de Argint”

BÂRLAD

STRADA ȘTEFAN CEL MARE

TIPOGRAFIA George V. Munteanu

— Bârlad, strada Ștefan cel Mare —

Efectuiază ori-ce lucrări precum: Cărți școlastice, Cărți de vizită, Teze de licențe, Condiții agricole, Ziare, Registre pentru comerț, Facturi, Adrese și Etichete, Felicitări de patroane, Bilete de invitare, Compturi, Felicitări pentru Anul Nou, Bilete de nunță, Afize, Placarde și Anunțuri, Bilete funebre, și ori-ce lucrări de arta Tipografică în diferite culori cu prețuri moderate și serviciu cel mai prompt.